

84

UCHWAŁA Nr 78 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 kwietnia 1981 r.

w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 114, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały mają zastosowanie do pracowników czasowo przeniesionych, zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oraz przedsiębiorstwach (zakładach), w których w dniu wejścia w życie uchwały, w zakresie świadczeń dla czasowo przeniesionych, obowiązywały zasady określone w układzie zbiorowym pracy dla budownictwa.

§ 2. Czasowo przeniesionym w rozumieniu uchwały jest pracownik, który wyraził zgodę na okresowe przeniesienie go do pracy na inny teren poza miejscowość stałego zamieszkania (zakwaterowania), a był zatrudniony:

- 1) w miejscowości stałego zamieszkania lub codziennie dojeżdżał do pracy z miejscowości stałego zamieszkania bądź
- 2) w innej miejscowości niż miejscowość stałego zamieszkania i mieszkał w hotelu pracowniczym lub w kwaterze wynajętej przez przedsiębiorstwo.

§ 3. Pracownikowi, który na skutek czasowego przeniesienia utracił możliwość codziennego powrotu do miejscowości stałego zamieszkania (zakwaterowania), przysługują następujące świadczenia:

- 1) zwrot kosztów przejazdu do miejsca czasowego przeniesienia i z powrotem według ogólnie obowiązujących przepisów,
- 2) dodatek za rozłąkę w wysokości 100 zł za każdy dzień pobytu w miejscowości czasowego przeniesienia (łącznie z dniami podróży w związku z rozpoczęciem lub zakończeniem czasowego przeniesienia); dodatek nie przysługuje:
 - a) za dni nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy,
 - b) za okres pobytu na leczeniu w szpitalu lub w izbie chorych, w czasie którego pracownik otrzymywał bezpłatne wyżywienie,
 - c) za okres urlopu wypoczynkowego,
 - d) za dni zwolnień od pracy udzielonych na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów, oraz za okres niezdolności do pracy wskutek choroby, jeżeli w czasie zwolnienia od pracy lub niezdolności do pracy pracownik nie przebywał w miejscowości czasowego przeniesienia,
- 3) po każdym zakończonych 14 dniach czasowego przeniesienia — zwrot kosztów przejazdu do miejsca sta-

łego zamieszkania i z powrotem najtańszym publicznym środkiem lokomocji w związku z odwiedzeniem rodziny w dniach wolnych od pracy; zwrot kosztów przejazdu nie przysługuje, jeżeli pracownik nie stawiał się w terminie do pracy bez uzasadnionej przyczyny,

- 4) bezpłatne zakwaterowanie lub ryczałt w wysokości 70 zł za nocleg w razie nieprzydzielenia bezpłatnego zakwaterowania.

§ 4. 1. Pracownikowi czasowo przeniesionemu, który ma możliwość codziennego powrotu do miejsca stałego zamieszkania (zakwaterowania), przysługuje:

- 1) ryczałt w wysokości 30 zł za każdy dzień przepracowany, jeżeli czas przejazdu do pracy i z powrotem publicznym środkiem lokomocji lub środkiem transportu przedsiębiorstwa — a w razie braku takich środków czas pieszego dojścia — przekracza 2 godziny,
- 2) zwrot faktycznych kosztów przejazdu najtańszym publicznym środkiem lokomocji lub bezpłatny przejazd w razie dojazdu środkami transportu przedsiębiorstwa.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 dotyczy także pracowników, których czas przejazdu publicznym środkiem lokomocji lub środkiem transportu przedsiębiorstwa nie przekracza 2 godzin.

3. Do czasu przejazdu nie wlicza się czasu dojścia pieszego lub dojazdu własnym środkiem transportu do stacji (przystanku) publicznego środka lokomocji lub środka transportu przedsiębiorstwa.

§ 5. Przepisy uchwały nie mają zastosowania do osób delegowanych lub odbywających podróże służbowe na podstawie przepisów w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 6. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może zezwolić — na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego) — na stosowanie uchwały w innych przedsiębiorstwach (zakładach) budowlano-montażowych, nie wymienionych w § 1.

§ 7. Traci moc uchwała nr 186 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1972 r. w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

85

UCHWAŁA Nr 79 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 kwietnia 1981 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 114, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6,

poz. 23) Rada Ministrów po porozumieniu ze związkami zawodowymi uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 90 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju (Monitor Polski z 1973 r. Nr 22, poz. 127 i z 1977 r. Nr 19, poz. 105) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 ust. 2 skreśla się ostatnie zdanie;
- 2) w § 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Dieta wynosi 100 zł za dobę podróży służbowej.”;
- 3) w § 5:
 - a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Przejazd w klasie I przysługuje:
 - 1) inwalidzie lub innej osobie o stwierdzonej utracie zdrowia,
 - 2) pracownikowi towarzyszącemu delegacji zagranicznej,
 - 3) jeżeli przejazd trwa co najmniej 5 godzin,
 - 4) jeżeli zachodzi konieczność wykonywania czynności służbowych bezpośrednio po przyjeździe, a przejazd trwa co najmniej 3 godziny.”;
 - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Przejazd wagonem z miejscami do spania w klasie II przysługuje, jeżeli przejazd odbywa się w porze nocnej i trwa co najmniej 5 godzin.”;
 - c) ust. 8 skreśla się,
 - d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„9. Do rachunku kosztów podróży służbowej należy załączyć bilety za przejazd: samolotem, wagonem z miejscami do spania, wagonem klasy I oraz bilet upoważniający do miejsca rezerwowanego (miejscówkę). Do rachunku kosztów podróży służbowej należy również załączyć bilet za przejazd autobusem „Lux”;
- 4) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Na wniosek pracownika kierownik zakładu pracy może wyrazić zgodę na przejazd w podróży służbowej pojazdem samochodowym stanowiącym własność pracownika. W takim wypadku pracownikowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek określonych w przepisach w sprawie używania pojazdów samochodowych do zaspokajania służbowych potrzeb komunikacyjnych.

2. Koszty garażowania (parkowania) pojazdu samochodowego użytego do przejazdu w podróży służbowej pokrywa się w wysokości wyszczególnionej w rachunku.”;
- 5) w § 7 ust. 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach: „Polskich Linii Lotniczych LOT” dodaje się wyrazy: „według załączonego biletu”;
- 6) w § 8:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Za nocleg w zakładzie hotelarskim lub w pokoju gościnnym wynajętym za pośrednictwem uspołecznionej jednostki organizacyjnej przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem, nie przekraczającej jednak

ceny pokoju jednoosobowego z łazienką w hotelu kategorii cztery gwiazdki, a w razie potwierdzonego przez hotel braku pokoju jednoosobowego — ceny pokoju dwuosobowego z łazienką.”;

- b) w ust. 3 po wyrazach: „opłaty za pierwszą dobę usługi” stawia się przecinek i dodaje wyrazy: „opłaty za rezerwację pokoju”;
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Pracownikowi, który w czasie podróży służbowej nie korzystał z noclegu w służbowym pokoju gościnnym i nie przedstawił rachunku za korzystanie z noclegu w zakładzie hotelarskim lub w wynajętym pokoju gościnnym, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 90 zł w m. st. Warszawie i 70 zł w pozostałych miejscowościach.”;
- d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Ograniczenie wysokości kosztów noclegów, o których mowa w ust. 2 i 4, nie dotyczy osób towarzyszących delegacjom zagranicznym.”;
- 7) w § 9 ust. 2 skreśla się;
- 8) w § 10 ust. 2 wyrazy: „przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw)” zastępuje się wyrazami: „województwie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego”;
- 9) § 12, 13 i 14 skreśla się;
- 10) w § 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Jednostka organizacyjna, w której pracownik wykonuje zadanie określone w poleceniu wyjazdu służbowego, potwierdza pobyt pracownika, wpisując w tym poleceniu datę jego przyjazdu i wyjazdu.”;
- 11) § 18 skreśla się;
- 12) załączniki nr 1 i nr 2 do uchwały skreśla się.

§ 2. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 33 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 maja 1975 r. w sprawie wzmocnienia dyscypliny rozliczania kosztów narad oraz kosztów podróży służbowych na wezwanie (zaproszenie) (Monitor Polski Nr 16, poz. 97),
- 2) zarządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 19 lipca 1977 r. w sprawie ryczałtów za noclegi podczas podróży służbowych na obszarze kraju w okresie sezonu turystycznego (Monitor Polski Nr 19, poz. 106).

§ 3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ogłosił, w drodze obwieszczenia, jednolity tekst uchwały nr 90 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów i ustępów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski